

Διεύθυνση 5.2.2010

2350
15.3.10

σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 3, 4 και 6 του άρθρου 18 του Ν. 2121/1993, όπως συμπληρώθηκε με το Ν. 2435/1996, « εάν για την ελεύθερη αναπαραγωγή του έργου χρησιμοποιούνται τεχνικά μέσα, όπως συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλοι υλικοί φορείς πρόσφοροι για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, φωτοτυπικά μηχανήματα, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες ή ηλεκτρονικοί υπολογιστές, οφείλεται εύλογη αμοιβή στο δημιουργό του έργου και στους, κατά την ίδια διάταξη, δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων. Η αμοιβή ορίζεται σε 6% της αξίας των συσκευών εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας και των μαγνητικών ταινιών ή άλλων υλικών φορέων, 4% της αξίας των φωτοτυπικών συσκευών και του χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπίες και 2% της αξίας των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Σε κάθε περίπτωση, ο υπολογισμός γίνεται κατά την εισαγωγή ή διάθεση από το εργοστάσιο ή τη χονδρική ή λιανική πώληση. Η αμοιβή καταβάλλεται από τους παραγωγούς ή τους εισαγωγείς ή τους εμπόρους των αντικειμένων αυτών και σημειώνεται στο τιμολόγιο, εισπράττεται δε από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που καλύπτουν εν όλω ή εν μέρει την ενδιαφερόμενη κατηγορία δικαιούχων, οι οποίοι και επιλέγουν τον οφειλέτη...». Κάθε οργανισμός συλλογικής

διαχείρισης έχει το δικαίωμα να ζητήσει οποτεδήποτε από οποιονδήποτε οφειλέτη, κοινοποιώντας του σχετική πρόσκληση, να δηλώσει εγγράφως και υπευθύνως, κατά το Ν. 1599/1986, προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) α) τη συνολική αξία των συσκευών εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, φωτοτυπικών μηχανημάτων, χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπίες, ηλεκτρονικών υπολογιστών ή άλλων τεχνικών μέσων, τα οποία χρησιμοποιούνται για την αναπαραγωγή έργου κατά τα ανωτέρω και τα οποία κατά περίπτωση εισήγαγε ή διέθεσε ή πώλησε και β) ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη. Μέσα σε ένα μήνα από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης, ο οφειλέτης υποχρεούται να υποβάλει στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας την ως άνω υπεύθυνη δήλωση υπογραμμένη από τον ίδιο, όταν πρόκειται για ατομική επιχείρηση, ή από τον κατά το καταστατικό εκπρόσωπο του, όταν πρόκειται για εταιρεία (παρ. 4). Αν ο οφειλέτης δεν συμμορφωθεί με την υποχρέωση υποβολής της υπεύθυνης δήλωσης που αναφέρεται παραπάνω, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, διατάσσει την άμεση εκ μέρους του κληθέντος υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης, με την απειλή, σε κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσης του, χρηματικής ποινής, υπερ του αιτούντος οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, ενός μέχρι δέκα εκατομμυρίων (1.000.000 - 10.000.000) δραχμών, ήδη 29.347 ευρώ

(παρ. 6). Με τις διατάξεις αυτές θεσπίστηκε εύλογη αμοιβή υπερ των δημιουργών, ως αντιστάθμισμα, επειδή επιτράπη η ελεύθερη αναπαραγωγή πνευματικών έργων για ιδιωτική χρήση, χωρίς την άδεια τους. Επειδή δε, δεν είναι πρακτικά εφικτό να ελεγχθεί και να διαπιστωθεί η αναπαραγωγή με τεχνικά μέσα συγκεκριμένων έργων προερχομένων από συγκεκριμένους δημιουργούς, δεν τέθηκε ως προϋπόθεση της γένεσης, ούτε του απαιτητού της εύλογης αμοιβής, η επίκληση και απόδειξη αναπαραγωγής ορισμένου έργου, αλλά η εύλογη αμοιβή, στα πλαίσια του άρθρου 18, υπολογίζεται στο σύνολο των τεχνικών μέσων και συσκευών, που κρίνονται πρόσφορα για αναπαραγωγή, ανεξαρτήτως του αν με αυτά θα αναπαραχθούν προστατευόμενα, με βάση τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας, έργα (Γ. Κουμάντος, Πνευματική Ιδιοκτησία, έκδ. 2002, 239 επ., ΕΦΑΘ 6658/2009, 6233/2007 αδημοσίευτες).

Περαιτέρω, η παρ. 3 του ως άνω άρθρου 18 του Ν. 2121/1993, τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 14 του Ν. 3049/2002, που ισχύει από 10.9.2002, σε δύο σημεία και συγκεκριμένα
α. γίνεται περιοριστική, πλέον, απαρίθμηση των τεχνικών μέσων, η χρήση των οποίων δικαιολογεί την καταβολή της εύλογης αμοιβής, στην οποία (απαρίθμηση) δεν συγκαταλέγεται και η χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή για την παραγωγή πνευματικών δημιουργημάτων και β. καταργήθηκε η λήψη υπόψη της χονδρικής ή λιανικής τιμής πώλησης των τεχνικών μέσων, ως βάσης για τον υπολογισμό

της οφειλόμενης αμοιβής και βάση του υπολογισμού αυτού αποτελεί πλέον αποκλειστικά η τιμή της εισαγωγής ή της διάθεσης από το εργοστάσιο. Ακόμη, με την παρ. 4 του άρθρου 14 του Ν. 3049/2002, ορίσθηκε ότι « αξιώσεις για την καταβολή αμοιβής, σύμφωνα με την αντικαθιστώμενη ως άνω παράγραφο του 3 του άρθρου 18 του Ν. 2121/1993, καταργούνται. Η παρούσα διάταξη δεν αφορά αξιώσεις οι οποίες έχουν τελεσίδικα επιδικασθεί με δικαστικές αποφάσεις». Με την παρ. 33 του άρθρου 10 του Ν. 3207/2003 διευκρινίσθηκε ότι «οι ρυθμίσεις της παρ. 4 του άρθρου 14 του Ν. 3049/2002 αφορούν μόνο τις αξιώσεις που έχουν σχέση με τεχνικά μέσα, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 18 παρ. 3 του Ν. 2121/1993, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 14 παρ. του Ν. 3049/2002», δηλαδή, ότι η ανωτέρω κατάργηση δεν αφορά τα ψηφιακά μέσα αντιγραφής και αναπαραγωγής των ηλεκτρονικών υπολογιστών, ήτοι τα μέρη τους εκείνα, για τα οποία οφείλεται και σήμερα αμοιβή στους δικαιούχους πνευματικών δικαιωμάτων και ότι τα αναλογούντα στα μέσα αυτά δικαιώματα, αφότου ο Ν. 2121/1993 τα αναγνώρισε, μπορούν ακωλύτως να διεκδικηθούν. Όμως, οι καταργούμενες, με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 4 του Ν. 3049/2002, ενοχικές αξιώσεις των δημιουργών έργων λόγου, εικαστικών τεχνών και φωτογραφίας, εμπίπτουν, κατά την έννοια του όρου «περιουσία» του άρθρου 1 του Πρώτου προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, καθώς και στην έννοια του όρου ιδιοκτησία» του άρθρου

17 του Συντάγματος. Ήταν, δε, οι αξιώσεις αυτές γεννημένες κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του Ν. 3049/2002, αφού, σύμφωνα με το αρχικό άρθρο 18 παρ. 3 του Ν. 2121/1993, οι αξιώσεις αυτές γεννώνται ευθέως από το νόμο, κατά το χρόνο της εισαγωγής ή της διάθεσης από το εργοστάσιο, ή της χονδρικής ή λιανικής πώλησης των μηχανημάτων, χωρίς να εξαρτώνται από όρους, αιρέσεις ή προθεσμίες, η γέννηση, δε, των αξιώσεων αυτών ήταν ανεξάρτητη και από την έκδοση ή μη του προεδρικού διατάγματος, τη δυνατότητα της έκδοσης του οποίου, και μόνο για τη ρύθμιση λεπτομερειών για την καταβολή και τη διανομή στις διάφορες κατηγορίες ή υποκατηγορίες δικαιούχων, προέβλεπε η ίδια διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 18 του Ν. 2121/1993, όπως αυτή είχε, κατά τα παραπάνω, τροποποιηθεί. Υπήρχε, δε, νόμιμη προσδοκία, με βάση το ισχύον, πριν από το Ν. 3049/2002, νομοθετικό καθεστώς, ότι η προαναφερόμενες αξιώσεις μπορούσαν να ικανοποιηθούν δικαστικά. Συνεπώς, η αναδρομική κατάργηση των εν λόγω ενοχικών αξιώσεων, δηλαδή η διάταξη του άρθρου 14 παρ. 4 του Ν. 3049/2002, είναι αντίθετη με τα άρθρα 4 και 17 του Συντάγματος και με το άρθρο 1 του Πρώτου πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, καθώς δεν τηρήθηκαν οι όροι, που τάσσουν οι διατάξεις αυτές, για τη νόμιμη στέρηση των περιουσιακών αυτών δικαιωμάτων (πλήρης προηγούμενη αποζημίωση, ύπαρξη δημοσίου συμφέροντος ή ωφέλειας). Ειδικότερα, με την πιο πάνω αναδρομική κατάργηση, εξυπηρετείται μόνο το ιδιωτικό συμφέρον των κατά

νόμο υπευθύνων, οι οποίοι δεν είχαν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τους των προηγούμενων ετών. Επομένως, από την κατάργηση αυτή δεν εξυπηρετείται κάποια δραστηριότητα του Κράτους και δεν επηρεάζεται αρνητικά η οικονομική κατάσταση της χώρας και, συνακόλουθα, δεν συντρέχει δημόσια ωφέλεια, αναφορά της οποίας δεν περιέχεται στο Ν. 3049/2002, αλλά, ούτε η πληρωμή των οφειλομένων, βάσει του προηγούμενου νομοθετικού καθεστώτος, αμοιβών, ενεργεί ως φορολογική επιβάρυνση (ΟΛΑΠ 6/2007).

Ακόμη, κατά τη διάταξη του άρθρου 54 παρ. 1 εδ. α και 3 εδ. α του Ν. 2121/1993, «οι δημιουργοί μπορούν να αναθέτουν σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας, που έχουν αποκλειστικά αυτό το σκοπό, τη διαχείριση ή την προστασία, ή τη διαχείριση και την προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος ή εξουσιών που απορρέουν από αυτό . . . Η ανάθεση μπορεί να γίνεται είτε με τη μεταβίβαση του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών, είτε με την παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας και, κατά το άρθρο 55 του ίδιου Νόμου, οι οργανισμοί αυτοί έχουν τις αρμοδιότητες α) . . . , δ) να εισπράττουν την αμοιβή που προβλέπεται από το άρθρο 18 παρ. 3 του παρόντος Νόμου και να την διανέμουν μεταξύ των δημιουργών, ε) να προβαίνουν σε κάθε διοικητική, δικαστική και εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών, στ) να προβαίνουν σε κάθε διοικητική, δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των

δικαιωμάτων των δημιουργών ή των δικαιοδόχων τους και, ιδίως, να υποβάλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, να εγείρουν αγωγές, να ασκούν ένδικα μέσα . . ., ζ) να λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για τον καθορισμό, την είσπραξη και κατανομή των εισπραττομένων ποσών...». Σύμφωνα με τα παραπάνω, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν να στραφούν κατά οποιασδήποτε κατηγορίας οφειλετών της εύλογης αμοιβής (παραγωγών, εισαγωγέων ή εμπόρων) κατ'επιλογή και αποκρούονται αν κάποια άλλη κατηγορία οφειλετών, σε προηγούμενη φάση της διακίνησης των αντικειμένων αυτών, είχε ήδη καταβάλει την αμοιβή. Για να ασκήσει το δικαίωμα των δημιουργών ή των άλλων δικαιούχων, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης πρέπει να παρουσιάσει ένα ελάχιστο όριο αντιπροσωπευτικότητας της κατηγορίας για την οποία ενεργεί. Αν συντρέχει το ελάχιστο αυτό όριο, δεν μπορεί να προβληθεί εναντίον του οργανισμού ότι δεν καλύπτει το σύνολο των δικαιούχων. Κατ'άρθρο, τέλος, 55 παρ. 2 εδ. τελευταίο του ίδιου Νόμου, ο οργανισμός μπορεί να ενεργεί δικαστικώς και εξωδίκως στο δικό του όνομα, χωρίς να απαιτείται να διευκρινίζεται ποια είναι η σχέση που τον συνδέει με τον δικαιούχο (Εφαθ 4792/2009 αδημοσίευτη, Εφαθ 4438/2008 ΝΟΜΟΣ, Εφαθ 6658/2009 αδημοσίευτη προσκομιζόμενη, Κουμάντος, όπ.παρ., σελ. 239 επ., 368).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη αίτηση οι αιτούντες εκθέτουν ότι είναι αστικοί μη

κερδοσκοπικοί συνεταιρισμοί περιορισμένης ευθύνης, που έχουν συσταθεί και λειτουργούν νόμιμα, στα πλαίσια των διατάξεων του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993, με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους. Οτι ως μέλη τους έχουν τους αναφερόμενους ειδικότερα δημιουργούς έργων του λόγου και εκδότες εντύπων, έργων των εικαστικών τεχνών και φωτογράφους, όλοι δε οι παραπάνω προστατευόμενοι από τους αιτούντες δικαιούχοι, έχουν αναθέσει, με καταπιστευτικές μεταβιβάσεις, στους ίδιους, τη διαχείριση του περιουσιακού δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας επί των έργων τους και του συγγενικού τους δικαιώματος, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής του άρθρου 18 παρ. 3 του Ν. 2121/1993. Οτι η καθ'ης η αίτηση, η οποία, κατ'εκτίμηση του δικογράφου, εισάγει και εμπορεύεται ηλεκτρονικούς υπολογιστές, φωτοτυπικά μηχανήματα, τηλεομοιοτυπικά μηχανήματα, πολυμηχανήματα που έχουν τη δυνατότητα φωτοτυπικής αναπαραγωγής, καθώς και χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες με τις ειδικότερες τεχνικές προδιαγραφές που περιγράφονται, παρότι κλήθηκε, με την από 30.1.2009 εξώδικη δήλωση - πρόσκληση, όπως 1. καταβάλει στους αιτούντες τις, προβλεπόμενες από τη διάταξη του άρθρου 18 του Ν. 2121/1993, αμοιβές επί της αξίας των προαναφερόμενων τεχνικών μέσων που πώλησε χονδρικά, κατά το χρονικό διάστημα από 4.3.1993 έως 9.9.2002, και 2. να υποβάλει εγγράφως, το

αγρότερο εντός μηνός από την κοινοποίηση της έως άνω εξώδικης και, κατά τους όρους του ν. 1599/1986, υπεύθυνη δήλωση προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας, σχετικά με τη συνολική αξία των περιγραφόμενων εμπορευμάτων και του χαρτιού για φωτοτυπίες, που πώλησε χονδρικά από 1.3.2002 έως 30.4.2002, καθώς και ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία, χωρίς καμία απόκρυψη, ουδέν έπραξε. Με βάση αυτά ζητεί, να υποχρεωθεί η καθ'ης να υποβάλει αμέσως στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας, υπεύθυνη δήλωση με το παραπάνω περιεχόμενο και να καταδικασθεί σε χρηματική ποινή 29.347 ευρώ, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης της στην απόφαση που θα εκδοθεί.

Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αίτηση, αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται ενώπιον το Δικαστηρίου τούτου, για να συζητηθεί κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθ. 686 επ. ΚΠολΔ σε συνδ. με το άρθ. 18 παρ. 6 του Ν. 2121/1993) και είναι ορισμένη, αφού διαλαμβάνει όλα τα, κατά τα άρθρα 18 παρ. 4, 6 του Ν. 2121/1993, στοιχεία, χωρίς να απαιτείται να αναφέρονται σ' αυτήν ποια έργα ποιών δημιουργών αναπαρήχθησαν για ιδιωτική χρήση, με ποια μέσα και με ποιον τρόπο έγινε η αναπαραγωγή αυτών, καθώς και από ποιους πελάτες της καθ'ης η αίτηση έγινε η αναπαραγωγή, καθόσον, κατά τον ως άνω νόμο, αρκεί η προσφορότητα του μέσου για την αναπαραγωγή των πνευματικών έργων, ούτε αν είναι δυνατή και πως θα αντιμετωπισθεί η αναδρομική συμπλήρωση σε ήδη εκδοθέντα τιμολόγια (Εφθεσ

314/2008, ΕφΑθ672/2006 αδημοσίευτες, προσκομιζόμενες) και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 18 παρ. 3, 4, 5, 6 και 54, 55, 56, 58 του Ν. 2121/1993, όπως ίσχυσαν και ισχύουν μετά τις τροποποιήσεις τους με τους Ν. 3049/2002, 3207/2003, 682 παρ. 1, 731, 732, 946 παρ. 1 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσίαν.

Από την εκτίμηση όλων των εγγράφων που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν, πιθανολογούνται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά.

Οι αιτούντες είναι αστικοί μη κερδοσκοπικοί συνεταιρισμοί, με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους, που είναι οι δημιουργοί έργων του λόγου και εκδότες εντύπων, εικαστικών τεχνών και φωτογράφοι. Έχουν, δε, συσταθεί και λειτουργούν νόμιμα, στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 18, 54, 55 και 57 του Ν. 2121/1993, με αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού και είναι οι μοναδικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που έχουν συσταθεί νόμιμα και τους έχει χορηγηθεί άδεια λειτουργίας, στον πρώτο για το περιουσιακό δικαίωμα των δημιουργών έργων του λόγου ή επιστήμης, καθώς και για το συγγενικό δικαίωμα των εκδοτών εντύπων, στον δεύτερο για το περιουσιακό δικαίωμα των δημιουργών εικαστικών τεχνών και στον τρίτο για το περιουσιακό δικαίωμα των φωτογράφων. Τα μέλη των αιτούντων, μεταξύ των οποίων και οι αναφερόμενοι στην αίτηση, οι οποίοι

υπάγονται στις προαναφερόμενες κατηγορίες, ανέθεσαν στους αιτούντες, με καταπιστευτική μεταβίβαση, τις αρμοδιότητες του άρθρου 55 του ίδιου Νόμου, μεταξύ των οποίων είναι και η διαχείριση, προστασία και είσπραξη της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται, κατά το άρθρο 18 παρ. του ίδιου Νόμου, καθώς και η διανομή της στα μέλη. Η καθ'ης η αίτηση εμπορεύεται μηχανήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, φωτοτυπικά μηχανήματα, πολυμηχανήματα που έχουν τη δυνατότητα φωτοτυπικής αναπαραγωγής, όπως τηλεομοιοτυπικά μηχανήματα και χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες και εμπορευόταν αυτά, όπως δήλωσε και ο πληρεξούσιος δικηγόρος της στο ακροατήριο, κατά το επίδικο χρονικό διάστημα. Οι αιτούντες, κοινοποίησαν στην καθ'ης, στις 19.2.2009 (βλ. την υπ' αριθ. 1683 β/2009 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αθηνών Ασημίνας Συνέλη), την από 30.1.2009 εξώδικη δήλωση - πρόσκληση, με την οποία αφενός την κάλεσε να καταβάλει τις προβλεπόμενες αμοιβές επί της αξίας των αναφερομένων τεχνικών μέσων που πώλησε χονδρικά, κατά το χρονικό διάστημα από 4.3.1993 έως 9.9.2002, καθώς και να υποβάλει, εντός μηνός από την κοινοποίηση της πρόσκλησης, έγγραφη υπεύθυνη δήλωση στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας, στην οποία να αναφέρει Ι. τη συνολική αξία της χονδρικής πώλησης των ηλεκτρονικών υπολογιστών, στους οποίους περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι κεντρικές μονάδες επεξεργασίας (CPU), οι οθόνες, τα

πληκτρολόγια, τα ποντίκια, τα πάσης φύσεως αποθηκευτικά και λοιπά τεχνικά μέσα όπως οι δισκέτες, οι πάσης φύσεως εκτυπωτές και οι σαρωτές των φωτοτυπικών συσκευών (συμπεριλαμβανομένων των τηλεομοιοτυπικών μηχανημάτων - φαξ), των πολυμηχανημάτων που έχουν τη δυνατότητα φωτοτυπικής αναπαραγωγής, του χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπία διαστάσεων A0, A1, A2, A3 και A4, B5, B4 και B3 ή σε ρολά 24, 35, 50 και 60 ιντσών, επιχρισμένου ή μη, βάρους 60 - 270 γραμμάρια ανά τετραγωνικό μέτρο, που πώλησε χονδρικά κατά το χρονικό διάστημα από 1.3.2002 έως 30.4.2002 και ΙΙ. Ότι η δηλωθείσα είναι πράγματι η συνολική αξία όλων των ανωτέρω, χωρίς καμία απόκρυψη, νομίμως υπογεγραμμένη από τον, κατά το καταστατικό, νόμιμο εκπρόσωπο της. Η καθ'ής η αίτηση δεν προέβη, κατά παράβαση της σχετικής υποχρέωσης της, στην υποβολή της δήλωσης αυτής. Η ίδια ισχυρίζεται ότι η επίδικη αξίωση έχει παραγραφεί, κατ'άρθρο 250 του Α.Κ., λόγω παρόδου πενταετίας από τη λήξη του έτους 2002, αφού το χρηματικό ποσό της εύλογης αμοιβής, που καθιερώνει ο νόμος, συνιστά πρόσοδο, με την έννοια του άρθρου 961 του ίδιου Κώδικα και η αξίωση της παραγράφεται μετά την πάροδο πενταετίας. Ο ισχυρισμός αυτός είναι μη νόμιμος και πρέπει να απορριφθεί καθόσον, το δικαίωμα που ασκείται με την κρινόμενη αίτηση είναι το δικαίωμα πληροφόρησης, το οποίο, κατά τη διάταξη του άρθρου 18 παρ. 4 του Ν. 2121/1993, ασκείται οποτεδήποτε από κάθε οργανισμό συλλογικής

διαχείρισης, ενώ, εξάλλου, η επίδικη αξίωση υπάγεται στη συνήθη εικοσαετή παραγραφή του άρθρου 249 του Α.Κ., αφού πρόκειται περί ενοχής που πηγάζει από το νόμο (Εφθεσ 1002/2008, Εφαθ 672/2006 ΝΟΜΟΣ, Εφαθ 4792/2009 και 6658/2009 αδημοσίευτες, προσκομιζόμενες). Τέλος, η καθ'ης ισχυρίζεται ότι η κρινόμενη αίτηση ασκείται καταχρηστικά διότι, παρόλο που οι αιτούντες ιδρύθηκαν κατά τα έτη 1996, 1995 και 1998 αντιστοίχως, και η επίδικη αξίωση τους αφορά τους τρίτο και τέταρτο μήνες του 2002, αδράνησαν και την όχλησαν για πρώτη φορά στις 19.2.2009, με την ως άνω εξώδικη δήλωση - πρόσκληση τους, διότι, ο μη συγκεκριμένος προσδιορισμός των, φερομένων ως εκπροσωπούμενων από τους αιτούντες, δημιουργών και των έργων τους, μπορεί να οδηγήσει έτσι ώστε περισσότεροι του ενός οργανισμοί να απαιτούν από την ίδια πολλαπλώς την αμοιβή για τα έργα ενός δημιουργού, ο οποίος είναι μέλος σε όλους τους οργανισμούς, καθώς και διότι, η καθ'ης θα υποχρεωθεί να καταβάλει ποσά, τα οποία δεν έχει παρακρατήσει από πελάτες της. Ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμος, διότι τα επικαλούμενα ως άνω περιστατικά, και αληθή υποτιθέμενα, δεν επαρκούν για να καταστήσουν την άσκηση της αίτησης καταχρηστική και μάλιστα κατά τους όρους της διάταξης του άρθρου 281 του Α.Κ., ανεξαρτήτως του ότι αντικείμενο της παρούσας δίκης είναι το δικαίωμα πληροφόρησης των αιτούντων.

Σύμφωνα με όλα τα προαναφερόμενα, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση, να υποχρεωθεί η καθ'ης να υποβάλει την εν λόγω υπεύθυνη δήλωση με το περιεχόμενο που προαναφέρεται και να καταδικασθεί η καθ'ης σε χρηματική ποινή 20.000 ευρώ, υπερ των αιτούντων, για την περίπτωση μη συμμόρφωσης της στη διάταξη αυτή της απόφασης. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα των αιτούντων πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της καθ'ης η αίτηση (άρθ. 176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται την αίτηση.

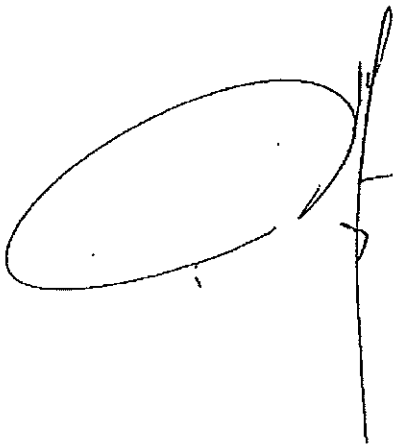
Υποχρεώνει την καθ'ης να υποβάλει αμέσως στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.), υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη από το νόμιμο, κατά το καταστατικό της, εκπρόσωπο της, στην οποία θα αναφέρει Ι: τη συνολική αξία της χονδρικής πώλησης των ηλεκτρονικών υπολογιστών, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι κεντρικές μονάδες επεξεργασίας (CPU), οι οθόνες, τα πληκτρολόγια, τα ποντίκια, τα πάσης φύσεως αποθηκευτικά και λοιπά τεχνικά μέσα, όπως οι δισκέτες, οι πάσης φύσεως εκτυπωτές και οι σαρωτές των φωτοτυπικών συσκευών (συμπεριλαμβανομένων των τηλεμοιοτυπικών μηχανημάτων - φαξ), των πολυμηχανημάτων που έχουν τη δυνατότητα φωτοτυπικής αναπαραγωγής, του χαρτιού, που είναι κατάλληλο για φωτοτυπία διαστάσεων A0, A1, A2, A3, A4, B5, B4, B3 ή σε ρολά 24, 35, 50, 60 ιντσών, επιχρισμένου ή μη,

βάρους 60 - 270 γραμμαρίων ανά τετραγωνικό μέτρο, που πώλησε από 1.3.2002 έως και 30.4.2002 και ΙΙ. ότι η δηλωθείσα αξία όλων των ανωτέρω είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη.

Καταδικάζει την καθ'ης η αίτηση σε χρηματική ποινή είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ, υπερ των αιτούντων, για την περίπτωση μη συμμόρφωσης της στην προηγούμενη διάταξη.

Επιβάλλει σε βάρος της καθ'ης η αίτηση τα δικαστικών έξοδα των αιτούντων, που ορίζει σε τριακόσια πενήντα (300) ευρώ.

Κρίθηκε κλπ.

A handwritten signature or stamp consisting of a large, irregular oval shape on the left and a vertical line extending downwards from the right side of the oval, ending in a small hook-like flourish.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy auditing of the accounts.

In addition, it is noted that the records should be kept up-to-date and organized in a logical manner. This helps in identifying trends and anomalies in the data, which can be useful for financial planning and decision-making.

The second part of the document provides a detailed breakdown of the accounts for the period from January to December. It lists the various categories of expenses and income, along with the corresponding amounts. This section is crucial for understanding the overall financial performance of the entity.

Finally, the document concludes with a summary of the total income and expenses for the year. It highlights the net profit or loss and provides a clear overview of the financial health of the organization.